

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. června 2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Anny Sobotkové a přísedících Ludmily Cremaové a Zdeňka Honse,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████
██████████, okres ██████████, bez pracovního poměru,

je vinen, že

1. v přesně nezjištěné době po ██████████ 2018, tedy po ██████████ narozeninách nezletilé poškozené ██████████, narozené ██████████, jejíž věk znal, neboť s ní sdílel společnou domácnost a jako manžel její matky se podílel na její výchově, do přesně nezjištěné doby, nejdéle do ██████████ 2020, v místě jejich bydliště v ██████████, Kraj Vysočina, umožnil nezletilé nejméně ve třech případech sledovat videa zobrazující soulože dospělých osob, postupně v ní vzbudil zájem o pohlavní styk, nezletilou osahával přes i pod oblečením na prsou a na zadku a vykonal s ní ve dvou případech dobrovolnou soulož, čímž ji vystavil reálnému nebezpečí, že se bude v budoucnu v intimní oblasti života chovat nevázaným či jejímu věku neodpovídajícím způsobem,

tedy

- filmové pornografické dílo zpřístupňoval dítěti,
- vykonával soulož s dítětem mladším patnácti let a jiným způsobem je pohlavně zneužil a spáchal čin na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору,
- úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

2. v přesně nezjištěné době od [REDAKCE] 2018, tedy po [REDAKCE]. narozeninách nezletilé poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], jejíž věk znal, neboť s ní sdílel společnou domácnost a jako manžel její matky se podílel na její výchově, do [REDAKCE] 2020, v [REDAKCE] a [REDAKCE] pokoji, [REDAKCE] a na [REDAKCE] v místě jejich bydliště v [REDAKCE] za účelem vlastního sexuálního uspokojení a zneužívaje své fyzické převahy nezletilou osahával přes i pod oblečením na prsou a na zadku a s frekvencí dvakrát až třikrát týdně, resp. od jejích [REDAKCE] narozenin s frekvencí jednou týdně s ní souložil, vykonával oboustranně orální pohlavní styky a jedenkrát na ní vykonal a jedenkrát se pokusil o anální pohlavní styk, přičemž uvedeného jednání se dopouštěl přesto, že mu poškozená opakovaně sdělovala, že pohlavní styky nechce, bolí ji, nelíbí se jí to a opakovaně se jej pokoušela odstrčit,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal čin souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, na dítěti, na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

pod bodem 1

- přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,
- zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku,
- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

pod bodem 2

- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti (6) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá povinnost nahradit nezletilé poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE] bytem Dětský domov [REDAKCE], [REDAKCE], nemajetkovou újmu za způsobené duševní útrapy ve výši [REDAKCE] Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se nezletilá poškozená **odkazuje se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování u hlavního líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil skutků tak, jak jsou podrobně popsány ve výrokové části rozsudku, tedy po dobu téměř tří let se dopouštěl vůči své nevlastní dceři [REDAKCE] - od jejích [REDAKCE] narozenin nejdéle do [REDAKCE] roku 2020 - sexuálně motivované trestné činnosti.
2. Obžalovaný vypověděl, že z prvního manželství má dvě dospělé děti, celkem má čtyři vlastní děti. S matkou nezletilé poškozené je ženatý, s ní má jednoho společného syna. O nezletilou poškozenou se stará od malička, má ji rád. Pracuje pouze brigádně, na invalidní důchod mu chybí dva body, má pracovní omezení kvůli páteři. Má na sebe uvalené nějaké exekuce, vůbec neví, jak k nim přišel, něco se může týkat nezaplacených pokut, něco bylo na dlužné výživné, což je však neoprávněné. V minulosti byl odsouzen asi třikrát, jednou za výživné, jednou za krádež a jednou za řidičák. Pobírají do rodiny dávky, nepracuje, neboť mu z výdělků strhávali exekuce a obíral tak

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

děti o peníze. Bydlí v nájmu, ve 150 let staré nemovitosti, když zvenčí je dům oprýskaný, uvnitř mají normální vybavení, dům však není napojen na veřejnou kanalizaci. Všechny dveře v domě jsou vysazené, aby tam byl prostor k žití pro šest lidí. V jedné místnosti spí kluci, v druhé právě nezletilá s dalším klukem, v domě je vše slyšet, i když něco spadne na půdě.

Obžalovaný popřel jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení spáchání skutků, které jsou mu kladeny za vinu. Zdůraznil, že problémy s nezletilou začali mít někdy od [REDAKCE] třídy, kdy začala být panovačnější a vyjížděla po matce. Po nástupu na učňák se její chování, zejména vůči matce, zhoršilo, byla na ni hrubá, a když už překročila určité hranice, on zakročil a občas od něj přilítl pohlavěk. Byla nezodpovědná, paličatá, líná, lhala, on po ní požadoval pomoc při vaření v kuchyni nebo mytí nádobí či uklízení si vlastního pokoje, což se jí dělat nechtělo nebo jí to trvalo extrémně dlouho. Zároveň, dle jeho názoru, nejezdila domů včas, když tvrdila, že stíhá až vlak o hodinu pozdější. On byl nárazovým pásmem, když docházelo ke konfliktům mezi nezletilou a její matkou či mezi nezletilou a sourozenci. Má za to, že se na něj nezletilá snaží něco takového hodit, aby se dostala z baráku. Jednou měla roznést obálky do [REDAKCE] a několik hodin se nevracela, telefony nebrala. Manželka se jí snažila najít a zjistila, že byla v lese s nějakým klukem. Dalí jí na půl roku zaracha a měla zakázaný telefon, protože tyto akce si sjednávala po telefonu.

Obžalovaný však potvrdil, že na porno, zobrazující soulože dospělých osob – ženu s mužem či kreslené porno, se díval, avšak až po desáté hodině, když už děti spaly. Stalo se dvakrát nebo třikrát, že nezletilá v noci přišla a viděla, co má puštěné, zastavila se u něj u křesla nebo si mu sedla na klín, on porno vypnul, avšak mají starý počítač, proto to porno ještě několik minut běželo a mohla tak vidět, co sleduje. Porno jí nikdy úmyslně nepouštěl. Popřel, že by měl s nezletilou [REDAKCE] pohlavní styk. Má problémy s prostatou, a to už takových pět, šest let, manželka se musí hodně snažit, aby ke styku došlo, zhruba dvakrát do měsíce. S prostatou byl u urologa, asi dvakrát, dal mu nějaké léky, po kterých se to nezlepšilo, proto na to rezignoval, už k němu nešel. O problémech s erekcí praktické lékařce nic neříkal.

Obžalovaný vypověděl, že neví, kde nezletilá [REDAKCE] přišla k ureaplazmatické infekci, ani on neví, kde k této infekci přišel, lékařka mu řekla, že se může objevit postupem věku nebo to může chytit při styku. Naznačil, že na koupání používají plechové necky, do kterých přilévají teplou vodu a všichni se koupou v jedné vodě postupně od nejmenšího, kdy někdy se stalo, že se [REDAKCE] šla koupat po něm, neboť měla rozkoukaný nějaký pořad v televizi. Také naznačil, že děti používaly vlastní ručník, avšak nezletilá [REDAKCE] potřebovala ručníků víc a někdy použila ten jeho, do kterého se utřel dříve on.

Obžalovaný vypověděl, že prakticky skoro vůbec nezůstával s [REDAKCE] doma sám, maximálně se to stalo, když odjela manželka pro jedno dítě do [REDAKCE], což je dvacet minut tam a dvacet minut zpět. Většinou však doma někdo byl. Potvrdil také, že [REDAKCE] za ním na půdu chodila, avšak pouze v případě, kdy potřeboval s něčím pomoci. Manželka sbírá kočárky, proto mu [REDAKCE] pomáhala s jejich věšením, dále mu pomáhala uklidit formy na modelářinu a někdy mu tam donesla kafe. Obžalovaný opakovaně vypověděl, že manželka na půdu nechodí, s kočárky mu nepomáhala, neboť má závratě a váží 90 kg, takže by prknama propadla. Jeho manželka skončila v práci v roce 2018, poté roznášela letáky a obálky a brigádně doplňovala zboží v Albertu. Všechny děti pomáhaly, neboť chtěli, aby si vážily práce.

Největší konflikt měl s nezletilou [REDAKCE] večer předtím, než se opila v [REDAKCE]. Šlo o 500 Kč, které požadovala po své matce, neboť si je vydělala při roznášení letáků. Nechtěla pochopit vysvětlení matky, že tyto potřebuje pro syna do školy, začala být na matku hrubá, on ji proto poslal bez rány do pokojíčku, manželka po ní tu pětistovku hodila, on jí ji podal a za tyto peníze se tedy opila. Potom už opravdu neví, co ji to napadlo, když učinila to oznámení. Nikdy jí neudělal nic, čím by jí ublížil a u nich v baráku to ani nijak nejde. Nikdy předtím nezaregistroval, že by přišla ze školy opilá.

Pan [REDAKCE] je jejich známý, je mu kolem [REDAKCE] let, [REDAKCE], dělá [REDAKCE] práce, vzájemně si vypomáhají. I on mu chodil na stavby pomáhat, aby si vydělal, zejména na tabák,

když kouří 40 až 50 cigaret denně a s ohledem na jeho zdravotní stav, mu nevádí stát čtyři až pět hodin u míchačky a házet do míchačky písek. Pan [REDAKCE] vlastní děti nemá, měl s jejich dětmi kamarádský vztah a až v době, kdy na něj přišlo to podání, se dozvěděl, že nezletilá [REDAKCE] měla pohlavní styk právě s [REDAKCE]. Tento mu řekl, že to na něj zkoušela, když jí ještě nebylo patnáct, ale on ji odmítl, protože nechtěl být její první a ještě nebyla patnáctiletá, avšak po [REDAKCE] narozeninách k tomu jednou došlo. Tuto skutečnost mu sdělil právě [REDAKCE]. Obžalovaný vypověděl, že přece holku nebo jeho kvůli tomu nezabije, navíc už měla [REDAKCE], tak snad ví, co dělá. Na jednu stranu sdělil, že se s panem [REDAKCE] od té doby moc nestýkají, naposledy se však viděli den před hlavním líčením, neboť si přišel půjčit vozík, když vždy přijde na kafe a půjčuje si vozík.

3. Z výpovědi obžalovaného je evidentní, že bydlí s rodinnou ne ve zcela vyhovujících podmínkách, a přestože mu zdravotní stav umožňuje pracovat – viz několikahodinová práce u míchačky, do práce nechodí, zjevně kvůli nařízeným exekucím a rodina tak pobírá pouze sociální dávky, když brigádně si vydělává, zejména na svoje potřeby – tabák, jak sám uvedl. Je evidentní, že nezletilá [REDAKCE] musela v rodině pomáhat, kdy si neplnila pouze školní povinnosti, ale podílela se na péči o kuchyň a úklid. Za zdržení se ve škole či neplnění povinností byla trestána, a to i fyzicky, když například trest za jediné opoždění byl půl roku bez vycházek a telefonu. Obžalovaný však připustil, že nezletilá [REDAKCE] mohla vidět sledování pornografických videí zobrazujících soulože dospělých osob, byť obžalovaný tvrdí, že toto nebylo úmyslné a počítač se několik minut vypínal, což však je tvrzení účelové, neboť i starý počítač se jistě nevypíná několik minut, když mu navíc měla nezletilá u toho sedět na klíně. Zároveň však obžalovaný potvrdil, že s nezletilou se doma nacházel sám, chodila za ním sama i na půdu, tedy časový prostor ke spáchání předmětného jednání rozhodně měl. Tuto skutečnost, tedy časové možnosti, lze dobře demonstrovat i na jednání jejich známého, [REDAKCE] [REDAKCE], který také stihl pohlavní styk s nezletilou [REDAKCE], přestože údajně měl být vždy někdo doma a v domě je vše slyšet. Zároveň také podal své vysvětlení, jakým způsobem se mohla objevit ureaplazmatická infekce u něj a u nezletilé [REDAKCE], tedy ze společně užívané vody a ručníku při koupání. Přestože hovoří o svých problémech s prostatou, udává dokonce delší časové období, než udával u lékaře a vypověděla jeho manželka, je však zjevné, že pohlavního styku schopen je, urologa navštívil pouze dvakrát a dále tuto věc žádným způsobem neřešil, medikaci neužíval.
4. Svědkyně [REDAKCE] je manželkou obžalovaného a matkou nezletilé poškozené [REDAKCE]. Potvrdila, že s obžalovaným jsou v partnerském vztahu čtrnáct let, manželé jsou čtyři roky, společně mají jednoho syna a z předchozích vztahů mají každý tři děti. V domácnosti žijí oni dva a čtyři děti, když ona pobírá invalidní důchod, pobírají sociální dávky, když výživné na děti nedostává. I ona potvrdila, že v domě jsou tři průchozí místnosti a půda, na kterou donedávna nebyly ani schody, muselo se tam přes vyšší rampu. Ona má na půdě kočárky, což je její koníček a na půdu chodila i několikrát za měsíc, přestože měla závratě a byla dýchavičná. Má za to, že dcera je pubertáčka a vymýšlí si nesmysly, ani na chvíli nezaváhala, jestli dcera o zneužívání říká pravdu. Vypověděla, že ve chvíli, kdy má někdo někoho znásilnit, tak musí mít čím, avšak když nemá čím, ona musí manželovi vydatně pomoci, aby měl čím, tak to není znásilnění, ale oboustranný styk. To by sice v pořádku také nebylo, ale manžel by si to líbit nenechal. Ona manželovi v tomto naplno věří. Když byl její manžel pohlavně aktivní, měli na sebe zhruba půl hodiny mezi tím, než děti usnuly a než se nejmladší syn probudil. V poslední době musí mít manžel nejdříve dlouhou orální předeheru, aspoň dvacet minut, aby došlo k nějaké pohlavní aktivitě, bez tohoto není schopen soulože. S tímto problémem manžel k lékaři nepůjde, je to chlap, nechce. U lékaře byl se záněty na varlatech, na které bral tablety. U obvodní lékařky mu pro tablety na potenci byla, avšak stejně si je nevzal, jsou doma na polici. Je nereálné, aby došlo k pohlavnímu styku jejího manžela s nezletilou [REDAKCE], úplně minimálně se stávalo, že by zůstávali sami doma, většinou tam zůstával nejmladší syn. Potvrdila, že manžel na porno většinou koukal, když šly děti spát, někdy se koukali spolu, v pornu byl normální pár, muž a žena.

I svědkyně vypověděla, že se jednou týdně všichni vykoukali ve velké vaně od nejmladšího, avšak někdy šel manžel před dcerou, aby si dokoukala televizní program, což pro ni byla prioritou a také se někdy [REDAKCE] utřela do použitého mokrého ručníku. Nikdy se jí nesvěřila, že by měla nějakou intimní nemoc nebo problém.

Dokud dcera nezačala mít povinnosti a ona je nezačala po ní vyžadovat, tak byl jejich vztah naprosto v pohodě. Dcera jí pomáhala s nákupy, toto ji bavilo, rozhodně nevařila, neboť když vařila, tak se to mohlo vyhodit i s nádobím. Pomáhala loupat brambory, někdy to měla za trest, když se opozdila ze školy. Dlouho ji trvalo mytí nádobí, neuklízela si pokoj, lhala, ubližovala lidem. Jí nadávala, že je kráva, že je špatná matka. V [REDAKCE] roku 2020 jí dcera pomáhala s roznáškou pro Poštovní novinovou službu, avšak nevrátila se včas domů. Ona jí telefonovala a přijela pro ni ke starému mlýnu v [REDAKCE]. Tam vylezla z lesíka s nějakým kamarádem, ona jí dala facku a dcera jí na to řekla, že jí za tohle zničí manželství. Po příjezdu domů šla dcera k sobě do pokoje a věc začali řešit až po příjezdu obžalovaného. Tehdy jí nezletilá [REDAKCE] sdělila s úsměvem, jestli ví o tom, že spala s tátou. Takovou věc by rozhodně neoznamovala s úsměvem a formou vtipu. Řekla jí, že půjdou k lékaři na prohlídku a tento zjistí, zda je panna či nikoliv. Ona se zarazila, řekla, že si to vymyslela a chvíli na to začala tato celá aféra. Dcera jí tvrdila, že s tím kamarádem nic neměli, ale to už jí bylo [REDAKCE] let. Konkrétní reakce manžela byla, že by o tom něco musel vědět a ptal se jí, kde a kdy by to mohlo být reálné a řekl, že není žádný úchyl, což není.

Dokud se jí manžel nezačal zastávat, tak byl vztah mezi manželem a nezletilou [REDAKCE] v pořádku. Dívali se spolu na televizi, chodili spolu ke zvířatům, pracovali spolu na kočárcích na půdě, přitloukala tam hřebíky na zavěšení kočárků.

Potvrdila konflikt s dcerou ohledně peněz předchozího dne podání trestního oznámení, kdy konkrétně v den podání měla dcera vypít flašku vodky. Dcera se údajně po umístění z rodiny ve škole zlepšila, toto ví od sociální pracovnice, zhruba šest týdnů s dcerou nekomunikuje, neboť jí přes messenger tato vynadala, za dcerou nejedí. Má ráda všechny svoje děti, ale [REDAKCE] už domů nechce. Dříve jí dcera napsala, že se domů vrátí, až ona vyhodí manžela. Vztahy mezi dětmi jsou teď naprosto v pohodě, kluci se neperou, nehádají, nenadávají si, za sestrou nechťejí jít.

Ohledně [REDAKCE] vypověděla, že je to manželův příležitostný zaměstnavatel a jejich rodinný kamarád. Když došlo k obvinění manžela, svěřili se [REDAKCE] a tento jim sdělil, že k pohlavnímu styku došlo mezi ním a dcerou. Tato mu údajně navrhovala pohlavní styk už v [REDAKCE], dva roky zpět, což odmítl s tím, že je mladá a panna. V [REDAKCE] mu měla říct, že už panna není a může s ním spát. [REDAKCE] si jej pozvala na svoji postel, orálně ho uspokojila a pak i pohlavně. Když se jim k tomu přiznal, řekla mu, že to už nemá smysl řešit, [REDAKCE] dceři v tuto dobu bylo, takže pro ni to bylo bezpředmětné.

5. Z výpovědi této svědkyně je zřejmé, že se od počátku postavila na stranu svého manžela, když prakticky stejným způsobem hovoří o tom, že nezletilá [REDAKCE] byla s jejím manželem doma sama zcela výjimečně, avšak připustila, že s ním chodila na půdu, kde mu pomáhala. Zároveň však vypověděla, že na půdu chodila i ona, přestože obžalovaný toto zcela vyloučil a popřel. Zároveň však ve výpovědi potvrdila, že obžalovaný porno v nočních hodinách sledoval a také po orální předehře byl schopen pohlavního styku, když jako partneři jsou spolu již čtrnáct let. Obdobně popisuje dceru jako neposlušnou, línou, nezodpovědnou a obdobně laxně jako obžalovaný přistupuje ke zjištění, že jejich patnáctiletá dcera měla pohlavní styk se čtyřicetiletým rodinným známým. Reálný obrázek o pořádku či spíše o neskutečném nepořádku si lze udělat z pořízené fotodokumentace, která bez příkras dokumentuje stav nemovitosti zvenku, zahradu respektive okolí nemovitosti, ale i stav jednotlivých místností a jejich vybavení. Pouhý pohled do těchto prostor definuje tvrzení matky ohledně skutečnosti, že si dcera neudržovala pořádek ve svých věcech, když je zřejmé, že toto její tvrzení je zcela nepravdivé a účelové, sloužící k vykreslení co nejhoršího obrazu dcery, kterou v současné době nenavštěvuje a doma ji nechce.

Z protokolu o ohledání mobilního telefonu zn. Samsung [REDAKCE] bylo zjištěno, že svědkyně [REDAKCE] umožnila policejnímu orgánu fotografické zdokumentování svých messengerových konverzací s účty osob [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Je evidentní, že matka nezletilé čile komunikuje s vrstevníky své dcery, podává jim o ní podrobné informace, a to jednak v době, kdy dne [REDAKCE] 2021 pátrala po dceři, jednak i poté, co byla umístěna do nemocnice a diagnostického ústavu. I z této konverzace je zřejmý negativní přístup k dceři a nerespektování jejího soukromí, sdělování subjektivních informací, když ji nedělá problém sdělování informací intimního charakteru, kterými ovlivňuje pohled těchto osob na její dceru. (Za povšimnutí stojí i její konverzace se svědkem [REDAKCE] [REDAKCE] rozebraná na konci odstavce 20 odůvodnění rozsudku.)

6. Z úředních záznamů policie bylo zjištěno, že prvotní oznámení učinila nezletilá [REDAKCE] [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2021 v 15:30 hod. na oddělení obecné kriminality v [REDAKCE] v doprovodu [REDAKCE]. Byly u ní provedeny dechové zkoušky, kdy první v čase 15:31 hod. s hodnotou 1,56 promile, druhá v čase 16:20 hod. s hodnotou 1,57 promile, další v čase 17:06 hod. s hodnotou 1,49 promile a poslední v čase 18:27 hod. s hodnotou 1,26 promile alkoholu v dechu. Následujícího dne [REDAKCE] 2021 byla nezletilá poškozená kontaktována v průběhu hospitalizace na dětském oddělení nemocnice. V obou případech stručně popsala jednání svého nevlastního otce, když z těchto listin byl ověřen jednak stav nezletilé poškozené, neměnnost jejich tvrzení, i s přihlédnutím k procesně použitelné výpovědi a znaleckému zkoumání nezletilé poškozené, včetně jejího doprovodu, který byl vyslechnut v procesním postavení svědka.
7. Zásadním přímým usvědčujícím důkazem je výpověď nezletilé poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], která byla za splnění podmínek § 102 odst. 2 tr. řádu u hlavního líčení čtena. Nezletilá poškozená vypověděla, že zpočátku žili tak nějak normálně, občas pomáhala mamce, bylo to v pohodě. Až když začala dospívat, začala se vyvíjet, tak jej - otčíma - to začalo přitahovat. Začal jí zakazovat nějaké věci, chodit ven nebo být na telefonu. Zpočátku to nedával najevo nějak moc okatě, po čase ji začal osahávat na prsou, na zadku, nejdříve přes oblečení a později i pod oblečením. Na první konkrétní okolnost a situaci si nevzpomíná. Popsala, že se s otčím koukala na porno víckrát, většinou to bylo tak, že se na to koukal, ona šla kolem a zastavila se u něj a jen tam stála. Bylo to asi třikrát. On rozhodně věděl, že tam stojí. Jednou, když byla máma někde s klukama venku, on koukal na porno, ona šla kolem něho a řekla, že by to chtěla zkusit. On řekl, že to vyzkouší. Poprvé to proběhlo v obýváku na stole, když se svlíkla a vyzkoušeli to. Šlo o klasickou soulož. Bylo jí tehdy asi [REDAKCE] let a asi za týden od toho poprvé se to opakovalo. I tentokrát to byl její nápad. Při tomto druhém sexu ji to už bolelo, tento druhý, se jí již nelíbil, říkala mu, že už to bolí, že už to nechce, avšak i poté se to odehrávalo. Nejdříve dvakrát až třikrát do týdne, vždycky však nedocházelo k pohlavnímu styku, někdy chtěl pusou. I on ji uspokojoval někdy pusou. Po [REDAKCE] narozeninách to bylo méně často, asi jednou týdně. Říkal u toho, že je lepší a hezčí jak máma, ona se u toho snažila být ticho. Dávala mu najevo, že se jí pohlavní styk s ním už nelíbí, říkala mu, že už to nechce, že je to nepříjemné, bylo to po druhém sexu a pak mu to opakovala vždycky před tím. On však pokračoval normálně, přestože jej odstrčila, odstrkávala jej do hrudníku. Asi to byla malá síla, protože to s ním ani nepohlo. Vůbec ho to nezajímalo, pokračoval, kondom nepoužíval. Na její velikost jej odstrkávala intenzivně, ale pro něj to mohlo být málo, protože je větší a necítí to. Odehrávalo se to v [REDAKCE], na [REDAKCE] u ní v [REDAKCE], v [REDAKCE] pokoji, na různých místech, která popsala – křeslo, bedny, stůl, skříňka. Obvykle ejakuloval na prsa, na břicho, otírala se kapesníkem. Zkoušel i anální pohlavní styk, a to dvakrát, poprvé to nešlo, protože byla malá a podruhé ano, avšak ji to bolelo, řekla to, že to bolí a že už to dělat nebudou, tak s tím přestal. Pokud měli styk v domě, tak byli většinou všichni pryč, pokud to bylo na [REDAKCE] máma byla třeba dole v obýváku. V té době chodila mamka do [REDAKCE] strojíren a do Alberta, chodila hlavně na noční, protože přes den byla s klukama. Většinou to začalo tak, že řekl, aby běžela do pokoje, ona odpověděla, že sex

nechce, aby to nedělal a odstrkávala jej i v průběhu sexu. Někdy poslala s kafem, které chtěl donést na půdu, nejmladšího bráchu [REDAKCE] a otčím byl pak protivný, byly hádky a křičel, že furt dělá problémy.

Asi před rokem v prosinci šla ven s přítelem [REDAKCE] a vrátila se o čtyři hodiny později než měla. Máma jí řekla, že půjdou na vyšetření, protože si myslela, že měla s [REDAKCE] pohlavní styk. S tímto však pohlavní styk neměla. Ona matce řekla, že na gynekologii nemůžou jít, protože tam by se akorát zjistilo, že měla už pohlavní styk s otčím. Máma řekla, že je to kravina. Byl u toho i otčím, který to slyšel a jenom se otočil a odešel do obývacího pokoje. Posbíral ještě hřebíky, které ona shodila. Máma na to reagovala tak, že je to kravina a že ji chce jenom zničit manželství. Ona toto však matce nikdy neřekla. Řekla jí, že když bude doma otčím, tak tam nebude ona. Její máma jí nevěřila. Tím, že to matce řekla, tak s tím otčím přestal, bylo to pár dní před jejíma [REDAKCE]. Od té doby nikdy nezůstali ona a otčím sami doma, buď s matkou odjížděl on, nebo ona. Už se pak o nic ani nepokusil.

Nezletilá poškozená popsala, jak se v den, kdy byla na policii, opila, měla úlet na nádraží, kde měla pohlavní styk s [REDAKCE]. Opila se hodně, asi třičtvrtě láhve Hanácké vodky, dostala odvalu se svěřit. Řekla to své kamarádce [REDAKCE] ve vlaku a slyšel to jeden pán z [REDAKCE], který ji odvedl na policajty. Ona to dříve neřekla nikomu jinému kromě své mámy, neboť měla obavy, že jí nebudou věřit a že půjde do past'áku, což nechtěla. I z nemocnice chtěla jít domů, neboť jí chybí bráchové, kočka a máma. Doma pomáhala uklízet, myla nádobí, většinou vařila, pomáhala matce s bratry, pak chodili na letáky. Pokud si svoje povinnosti neplnila, byli na ni rodiče protivní, zabavovali jí telefon, zakazovali počítač. Ona však nestihala dělat všechno, neboť když se vrátila ze školy v šest, nemohla stihnout jít na letáky, udělat jídlo, uklidit a ještě se věnovat škole. Výtky vůči známým bere jako oprávněné, avšak výtky vůči tomu, že jezdí pozdě, byly neoprávněné, neboť nestihala kvůli škole chodit na dřívější vlak. S mámou se hádaly běžně, hledaly spory v prkotinách. I večer předtím, než šla na policii, chtěla od mamky výplatu za letáky, které roznášela a máma jí ji nechtěla dát, že jí má na účtě. Nakonec jí ji ale dala, ráno si za ni kupovala lístek, svačinu, dortíky a večer pak tu vodku. Potvrdila, že otčím na ni hlavně křičel, že přišla pozdě, že měla špatné známky, že neudělala nádobí, někdy ji i uhodil, měla naraženou i ruku, jak jí dal facku, a bouchla se o ledničku. Učitelkám, které ve škole zaregistrovaly modřiny na rukách a nohách, řekla, že si hraje s bratry. Potvrdila, že se i řezala nožem, kružítkem, střepem na rukách a na nohách. Myslela si, že jí to uleví od bolesti, od toho všeho, od toho vzteku a tak, ale tak trochu to nepomohlo. Na otčímovi jí nejvíc vadilo to, co dělal, ten sex. Když byla malá, tak měla otčímá ráda jako tátu a když začali provádět ten sex, tak se to pomalu měnilo v nenávist. Potvrdila, že doma chodila ve spodním prádle a nahou ji otčím viděl vlastně pokaždé, když se koupali ve velké plechové vaně v obývacím pokoji. Nalévala se do ní postupně voda a koupali se od nejmladšího bratra, pak ona, máma a otčím. Každý měli svůj ručník, ale houba na mytí byla společná.

Potvrdila, že kolem [REDAKCE] narozenin měla pohlavní styk s [REDAKCE], což je kamarád otčímá a mámy a je stejně starý jak mamka. Ona se do něj, dá se říci, zamilovala a kvůli němu se hádala i se svojí tetou, která s ním začala později chodit. Pohlavní styk měli spolu dvakrát, bylo to dobrovolné, vzájemné, u ní na posteli a šlo o klasickou soulož. Ptal se jí, jestli je ještě panna, ona mu řekla, že ano, avšak již nebyla. I poté měla pohlavní styky s otčím, avšak již méně často.

U výsledku sdělila, že se snaží na celou věc již nemyslet a v dětském domově navázala vztah s holkou, spíše hledá, když ta holka je možná lepší, ale zase je větší mrcha.

8. Nezletilá poškozená [REDAKCE] se pod vlivem alkoholu nejdříve s chováním otčímá svěřila své kamarádce a poté svědkovi, který ji doprovodil na policii a tuto skutečnost zopakovala jednak hned na policii a poté následného dne v nemocnici. V procesně použitelné výpovědi, která je podrobně rozebrána výše, nezletilá [REDAKCE] popsala změnu v chování otčímá zřejmě po jejích třináctých narozeninách, kdy začala dospívat a on o ni začal projevoval zcela nepřipustný zájem a osahával ji na prsou a na zadku přes i pod oblečením. Dále jí umožnil opakovaně sledovat videa zobrazující soulože dospělých osob, když postupně v ní vzbudil zájem o pohlavní styk, když sama

potvrdila, že první uskutečněný pohlavní styk s ním byl zcela dobrovolný a ona to chtěla, po zhlédnutí pornografického videa, vyzkoušet. Již z této skutečnosti lze usuzovat, že pokud by nezletilá poškozená chtěla obžalovaného křivě obvinít, těžko by doznala prvotní iniciativu z její strany a vykonání dobrovolné soulože. Dále připustila i dobrovolnost při uskutečňování druhé soulože, když již v průběhu ji to bolelo, což obžalovanému sdělila a další pohlavní styky zcela odmítala. Obžalovaný přesto využil příležitosti, kdy byl s dcerou sám a to buď v domě nebo na půdě a přes její nesouhlas, odmítání či odstrkování, opakovaně vykonával orální pohlavní styky, soulož a dokonce se jednou pokusil a jednou vykonal anální pohlavní styk. Poté, co v [REDAKCE] 2020 nepřišla domů včas a matka ji podezírala z pohlavního styku s kamarádem, této sdělila, že při gynekologickém vyšetření by se přišlo na to, že je zneužívána otčímem. (Po výsledku [REDAKCE] [REDAKCE], se kterým měla mít dle matky pohlavní styk, by bylo naprosto zřejmé, že tehdy k žádné souloži nedošlo, viz výpověď svědka rozebraná v odstavci 16 odůvodnění rozsudku.) Proto je naprosto věrohodné a logické tvrzení nezletilé poškozené, že na gynekologické vyšetření nešla právě proto, co matce před otčímem sdělila, když i této popřela soulož s kamarádem. Od tohoto data se však obžalovaný již ani nepokusil o pohlavní styk s nezletilou poškozenou a navíc matka s otčímem zajistili, aby již nikdy nebyla s otčímem doma sama, když s matkou odcházela buď ona, nebo otčím. I z chování matky a obžalovaného je zřejmé, že otevřené tvrzení nezletilé poškozené nebrali tak zcela na lehkou váhu a od tohoto data nebyla nezletilá poškozená s otčímem sama.

9. S ohledem na zásadní důležitost usvědčující výpovědi nezletilé [REDAKCE], byla její výpověď podrobena pečlivému zkoumání, a to jednak s přihlédnutím ke skutečnostem, se kterými se svěřila dalším osobám, jak jednání otčímů těmito osobám popsala, i s přihlédnutím k závěrům učiněným znalkyní, která zkoumala duševní stav nezletilé [REDAKCE], i s přihlédnutím k listinným důkazům, které byly shromážděny od nezávislých orgánů - OSPOD a školy, kterou [REDAKCE] navštěvovala.
10. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se zvláštní specializací klinická psychologie a výsledku znalkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že osobnost nezletilé poškozené [REDAKCE] se vyvíjí mírně disharmonicky, je individualisticky strukturovaná s rysy emočně nestabilními, znaky nezralosti a senzitivity. Patrná je výuková a výchovná zanedbanost. Aktuální paměťové schopnosti se nacházejí na hranici průměru a mírného nadprůměru. Pomaleji se přizpůsobuje novým podmínkám, na nové situace má sklony reagovat se zvýšenou úzkostí, tuto se snaží většinou potlačovat. Touží po pozitivních mezilidských vztazích, je ochotná na nich participovat. Ve vztazích je spíše submisivní, se zvýrazněnou sugestibilitou. Narušená je identifikace s vlastní rolí, rysy nezralosti, stále se hledá, přítomná vnitřní nejistota, i když nemá problémy se sebeprosazením. Poškozená působí vzhledově starším, zralejším dojmem, avšak psychosociální a osobnostní zralost je nižší. V zátěži má sklony k opozičnímu chování. Prvotně reaguje na zátěž emotivním zpracováním, prožitkovým přístupem. V případě, že má dostatek času na přizpůsobení, je schopna zapojit racionální mechanismy. Její intelektové ani paměťové schopnosti nejsou narušeny, je schopna situaci správně vnímat, zapamatovat si ji a verbalizovat prožité události. V osobnosti poškozené jsou přítomny zvýrazněné rysy emočně nestabilní, znaky nezralosti, senzitivity, zvýrazněná sugestibilita. Nebyly zjištěny znaky závislosti na návykových látkách ani znaky patologické lhavosti. Kromě matky se okolí poškozené shoduje, že v zásadních věcech nelže, což koresponduje i s výsledky znaleckého vyšetření. V důsledku jejích osobnostních rysů je její obecná věrohodnost mírně snížena. Popis vyšetřované události je dle znalkyně ze strany poškozené méně výpravný, většinou konstantní. Neumí upřesnit počátek posuzovaného činu, v některých z výsledků se objevuje sdělení ohledně osahávání otčímem v již dřívějším věku. Kromě rozporů stran počátku zneužívání a eventuálního vyhrožování ze strany otčímů, je kostra příběhu stabilní, nemění se osoby, čas, většinový ani zásadní děj, popisované je ukotveno do reality. Objevuje se drobné mizení či naopak obohacování o detaily, což ovšem koresponduje se

zákonitostmi vnímání, ukládání a vybavování informací a zákonitostem tvorby výpovědi. Splývání jednotlivých časových období je zcela běžné a typické s přihlédnutím k věku a délce, kdy mělo docházet k posuzovaným událostem. Přítomen je autentický a přiléhavý emotivní, neverbální i vegetativní doprovod, prožitky pocitů studu, zhnusení, lítosti, úzkosti, včetně projevů psychosomatických. Nezletilá prožívá pocity viny, že mohla sama situaci zabránit, přemýšlí nad vlastní spoluúčastí a počátečním souhlasem. V průběhu hovoru se snaží spíše unikat ze zatěžujícího tématu, snaží se o potlačení nepříjemných vzpomínek, o prezentaci nadhledu nad situací. Výpověď poškozené je logicky strukturována, zasazená do kontextu událostí, nepůsobí namemorovaným dojmem. Přítomny jsou i další specifické detaily, vnitřní úvahy nad činem, asociace. Je schopna přiznat mezery v paměti, nesnaží se doplnit smyšlenkami. Znalkyně zdůraznila, že nezletilá poškozená nemá ze svého oznámení žádné benefity a ani žádný profit neočekávala - byla umístěna do diagnostického ústavu, následně do dětského domova, přesto trvá na své výpovědi a údaje nemění. S ohledem na tyto drobné rozpory musí znalkyně hodnotit z forenzně psychologického hlediska specifickou věrohodnost jako mírně sníženou. Ve výpovědi nezletilé je však přítomno takové množství znaků podporujících specifickou věrohodnost, že je třeba vzít v úvahu i fakt, že informace, které jsou v rozporu s následnými výsledky, sdělovala posuzovaná v ebrietě a den po ebrietě, přičemž vliv alkoholu mohl zkreslit realnost sdělovaných informací, stejně tak nelze vyloučit ani nepřesnou protokolaci. Dle znalkyně znaky podporující specifickou věrohodnost převažují nad znaky, které ji narušují. Podle závěrů znalkyně skutečnost, že nezletilá poškozená podala oznámení na policii poté, co se opila vodkou, zapadá do kontextu událostí a má to logickou strukturu, kdy pod vlivem alkoholu jsou otupěné ovládací mechanismy a v danou chvíli již tlak byl natolik silný a pravdivější, když se v důsledku požití alkoholu svěčila kamarádce a slyšel to i ten muž, který seděl v tu dobu ve vlaku. Znalkyně uzavřela, že pokud bude obžalovanému vyšetřovaný čin prokázán, došlo u nezletilé poškozené k psychické viktimizaci. Do budoucna nelze předem její následky odhadnout, je narušena důvěra v nejbližší okolí, mohou se projevit problémy v navazování hlubších interpersonálních vztahů, zejména partnerských. Díky předčasné sexualizaci může být sexuální život mnohem dřívejší, mnohem bohatší, s mnohem větším množstvím intimních kontaktů a velmi často se u dospívajících objevují problémy se sexuální identifikací, zejména u dívek, kdy přemýšlejí, zda jsou heterosexuálně nebo homosexuálně zaměřené, snaží se často i vyhledávat kontakty mezi osobami vlastního pohlaví a v podstatě hledají vlastní identitu. Rozhodně tedy není pravidlem, že by dívky po znásilnění nebo sexuálním zneužívání byly odtažité a vyhýbaly se sexuálnímu chování, jak naznačovala obhajoba. Aktuální vztah nezletilé poškozené k otčimovi je převážně negativní; v minulosti lze vysledovat znaky ambivalence. Používání fyzických trestů v důsledku atmosféry v rodinném prostředí vnímala v podstatě jako normu. Ambivalentní vztah vykazuje i k matce. Na jednu stranu proti ní rebeluje, staví se do opoziční pozice, což je ale zcela typické a zcela běžný postoj v pubescentním období, a to zejména vůči vychovávající osobě stejného pohlaví. V době znaleckého vyšetření nezletilou velmi mrzela odtažitosť matky a matčina nedůvěra v pravdivost vyšetřovaných tvrzení. Znalkyně se zabývala i prvotním souhlasem nezletilé poškozené s prvotním pohlavním stykem, což vysvětlovala zvědavostí, zajímalo ji to, změnu postoje pak z psychologického hlediska mohlo způsobit jednak dozrávání, a to jak sociální, tak osobnostní, uvědomování si patologie chování a také nepříjemné pocity z následujících pohlavních styků, když jedním z podnětů mohlo být i její platonické zamilování do kamaráda.

11. Závěry znaleckého posudku zcela korespondují se zjištěními, která z provedeného dokazování učinil i nalézací soud. I on považuje za zásadní skutečnost, že se poškozená s chováním otčima svěčila poté, co požíla velké množství alkoholu, události ji tížily natolik, že již se neovládla a svěčila se jak kamarádce, tak náhodnému muži, kterého znala od vidění a zopakovala to téhož dne a dne následujícího na policii. Byť lze shledat rozdíly v časových údajích, i znalkyně toto považuje za zcela typické u dlouhodobého zneužívání, kdy lze stěží určit počátek a jednotlivé změny v chování obžalovaného či přístupu nezletilé poškozené. V kontextu se zjištěným, znalkyně utvrdila nalézací soud v tom, že znaky věrohodnosti zcela jednoznačně převažují

a považuje výpověď nezletilé poškozené za pravdivou, autentickou, za popis prožitých událostí. Její otčím byl v dlouhodobém vztahu s její matkou a v době, kdy začala dospívat, se jeho sexuální zájem obrátil právě k nezletilé poškozené, která byla jistě mladší a hezčí než její matka, jak deklaroval obžalovaný a byla pro něj tedy novým vzrušujícím objektem. Znalkyně podrobně popsala, z jakých důvodů považuje výpověď nezletilé poškozené za věrohodnou, když soud považuje za důležité zdůraznit i to, že pokud by chtěla obžalovaného nepravdivě obvinít, zcela jistě by nepřiznala prvotní dobrovolné styky, první uskutečněný dokonce z její iniciativy. Tímto tvrzením by rozhodně nic nezískala, naopak je stavěna ve svých očích do horšího světla, avšak i tato skutečnost, která se objevuje od samého počátku jejího popisu událostí, činí její výpověď věrohodnou. Navíc tuto skutečnost zmiňuje jak svědkům, tak i na policii, a to v prvotním alkoholovém opojení - viz naměřené hodnoty alkoholu v krvi, s přihlédnutím k věku nezletilé poškozené, která není zvyklá alkohol požívat - se jeví jako zcela nemožné konstruování složitých smyšlenek a dějů, pokud by nereferovala v tomto stavu zažité. Znalkyně rozebrala i možné následky předčasné sexualizace nezletilé oběti, když je zcela evidentní, že tyto prvky v chování a prožívání nezletilé poškozené [REDAKCE] jsou přítomny, když obžalovaný svým přístupem a chováním nezletilou vystavil reálnému nebezpečí, že se bude v budoucnu v intimní oblasti života chovat nevázaným a neodpovídajícím způsobem, když je evidentní, že do této linie zapadá její vztah a sexuální styky s [REDAKCE] a o hledání sexuální identifikace svědčí i to, že v dětském domově navázala vztah s dívkou a zvažuje své sexuální preference, což naprosto odpovídá závěrům znalkyně o předčasné sexualizaci této nezletilé poškozené.

12. Z výsledku svědkyně [REDAKCE] – osoby mladší osmnácti let, bylo ověřeno, že dne [REDAKCE]. 2021 měla s poškozenou nezletilou společnou praxi, na chvíli ji po škole ztratila z dohledu a potkala ji znovu až při nástupu do vlaku směrem domů. [REDAKCE] za ní přišla ubrečená s tím, že by chtěla, aby s ní šla na policii, neboť chtěla udat svého nevlastního otce. Trochu se motala, měla v sobě alkohol, stále opakovala, že chce s ní jít na policii, udat svého nevlastního otce, že ji znásilnil. Chtěla jít na státní policii do [REDAKCE], ona však musela domů, dál se jí nevyptávala a vedle nich seděl pán, který se snažil [REDAKCE] pomoci. Tomuto opakovala to stejné. Od té doby [REDAKCE] neviděla, stále si píše. K události jí jenom napsala, že je to pravda, na víc se neptala. [REDAKCE] zná od základky, jednou v [REDAKCE]. třídě přišla s modřinami a říkala, že ji mlátil, údajně, ten její otec. O jejím sexuálním životě nic neví. Byla to docela hodná holka, ale třeba si vymyslela, že mají velký moderní dům, což nebyla pravda.
13. Z výsledku svědka [REDAKCE] bylo ověřeno, že poškozenou [REDAKCE] zná od vidění, a když seděl předmětného dne ve vlaku, [REDAKCE] tam přišla s kamarádkou a bylo vidět, že je trochu přiočilá. Po této kamarádce chtěla, aby ji odvedla na policii v [REDAKCE]. Kamarádka říkala, že půjdou až v [REDAKCE], na což ona odpovídala, že má strach, že její nevlastní táta tam má známé, ti by mu to řekli a měla by doma zle. On se jí nabídl, že ji na policii v [REDAKCE] doprovodí. Sdělila mu, že ji měl nevlastní otec znásilňovat, k tomuto mělo dojít několikrát, jednou, že to sama chtěla, že s tím stykem prvně souhlasila, a pak už ne. Poprvé ke znásilnění mělo dojít, když jí bylo [REDAKCE] nebo [REDAKCE] let. Říkala, že na ni otec řve, mlátí ji, i její bratr se před ním schovával pod stůl, neboť měl také strach. V podnapilém stavu viděl [REDAKCE] poprvé, potkával ji častěji od doby, co začala jezdit vlakem do školy. Chovala se jako normální pubertáči, bavili se nahlas, pořvávali na sebe, nijak nevybočovala z chování ostatních dětí. Svědek popsal i dům, ve kterém [REDAKCE] s rodinnou žila, kdy z venku vypadá dům příšerně, jako kdyby se tam nedalo žít a zahrada a okolí domu je v takovém stavu, jako kdyby se o to nikdo nestaral, na zahradě je několik autovraků. Ještě před několika lety tam jel pořád generátor, bylo slyšet motor, zřejmě vyráběl elektřinu. Na žádná zvířata ze silnice nedohlédl. Od vidění zná i rodiče [REDAKCE].
14. Výpovědi těchto dvou svědků, tedy spolužačky poškozené [REDAKCE] a zcela náhodného svědka [REDAKCE], bylo ověřeno, že nezletilá poškozená byla pod vlivem alkoholu, chtěla jít na policii učinit oznámení, avšak na oddělení, kde její otčím nemá známé, neboť se obávala, že by

jí to doma způsobilo problémy, tedy zřejmě předpokládala, že se domů vrátí a rozhodně nepředpokládala vývoj situace, jakým se poté ubírala. Za stěžejní soud považuje její naprosto shodné tvrzení ohledně znásilnění nevlastním otcem, když i svědkovi dokonce sdělila, že její první sexuální styk s otčímem byl dobrovolný. Tato zjištění zcela podporují indicie o věrohodnosti nezletilé poškozené [REDAKCE] zcela v souladu ze závěry znalkyně, které jsou podrobně rozebrány v odstavci 10 odůvodnění rozsudku.

15. Svědkyně [REDAKCE] zná nezletilou poškozenou [REDAKCE] ze střední školy, jsou spíše známé, a ona jí předmětného koupila za její peníze flašku Hanácké vodky. Společně došly na nádraží, kde na ně čekala již [REDAKCE] a [REDAKCE]. Dle jejího názoru je [REDAKCE] hodná, ví jenom o sexuálním poměru s [REDAKCE]. O rodinných poměrech se nikdy spolu nebavily. Svědkyně [REDAKCE] viděla nezletilou poškozenou předmětného dne ve škole, a poté se s ní potkala na nádraží, kde [REDAKCE] ještě s [REDAKCE] měli flašku vodky a tuto oba pili. [REDAKCE] chtěl sex, s čímž [REDAKCE] souhlasila, ona se na ně koukala. Svědek [REDAKCE] potvrdil, že se s [REDAKCE] vídal skoro každý den po škole a na nádraží a předmětného dne šli po škole na vlakové nádraží v [REDAKCE] a společně s [REDAKCE] a [REDAKCE] měli zřejmě alkohol a sex ve třech. Pamatoval si, jak mu [REDAKCE] položila zvláštní otázku: „Jaké by to bylo, kdyby tě tvůj otec znásilnil“. On odpověděl, že neví a dále se nedoptával. Věděl o předchozím vztahu [REDAKCE] s [REDAKCE]. O své rodině mluvila, ale již si nedokázal vzpomenout, co říkala, vybavil si, že snad o panenství měla přijít v [REDAKCE] 2020.

Z výpovědí těchto tří svědků bylo osvětleno chování nezletilé poškozené, před tím než podala oznámení na policii. Je zřejmé, že vypila značné množství alkoholu, měla pohlavní styk s [REDAKCE] a je zřejmé, že i v tomto stavu ji stále chování otčima tížilo, o čemž svědčí otázka, kterou [REDAKCE] položila ohledně znásilnění otcem.

16. Svědek [REDAKCE] sdělil, že se s nezletilou poškozenou poznal v [REDAKCE] 2020 na Obchodní akademii v [REDAKCE]. Bavili se o její rodině, stěžovala si hlavně na tatku, že ji mlátí a dává jí zaracha, k mamce říkala, že na ni hodně rve. Začali spolu chodit v [REDAKCE] nebo [REDAKCE] roku 2020, kdy on přijel za [REDAKCE] do [REDAKCE] a šli spolu do [REDAKCE], kde měla [REDAKCE] roznášet letáky. Večer jí volala mamka, chtěla vědět, kde je a přijela si pro ni. Hodila ji do auta a nadávala, jak [REDAKCE], tak i jemu. Asi po týdnu s ním chtěl mluvit otec [REDAKCE], vyčítal mu zřejmě zpoždění na schůzce, on z něj měl strach, byl z něj cítit alkohol a mluvil s ním přísně. On neměl s [REDAKCE] pohlavní styk, nespál s ní, dávali si pusy a vodili se za ruku. [REDAKCE] mu řekla, že s předchozím přítelem si také dala pusy. Mělo dojít k pohlavnímu styku mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] který mu toto přiznal, [REDAKCE] to připustila, avšak řekla mu, že si to nepamatuje, neboť ten den měla být opilá. Matka [REDAKCE] mu píše skoro každý den, mimo jiné mu psala, že [REDAKCE] měla říct vychovatelům, že ji táta znásilnil. Jemu se o tomto [REDAKCE] nezmínila.

Výpovědi tohoto svědka má soud za ověřené, že v [REDAKCE] 2020, když matka nezletilou [REDAKCE] hledala v [REDAKCE], rozhodně neměla nezletilá [REDAKCE] pohlavní styk se svým tehdejším přítelem [REDAKCE]. Tuto skutečnost jednak popřela nezletilá a jednak jednoznačně o ní vypověděl i svědek [REDAKCE]. Ve světle tohoto zjištění se tvrzení matky, že se nezletilá nechtěla podrobit gynekologickému vyšetření právě proto, že měla pohlavní styk s přítelem, jeví jako zcela nepravdivé a účelové, když zcela logickým vyznívá tvrzení nezletilé, že na gynekologickém vyšetření by se právě přišlo na to, že měla pohlavní styk se svým otčímem. I tento svědek popsal agresivní jednání matky a otčima nezletilé poškozené. Navíc je rozhodně překvapivé, že matka v současné době nekontaktuje svoji dceru, nenavštěvuje ji, ale čile si dopisuje s jejím bývalým přítelem, proti kterému dříve měli mnoho zásadních výhrad – viz i druhá část 5. odstavce odůvodnění rozsudku.

17. Ze zprávy Městského úřadu [REDAKCE], odboru sociálních věcí bylo zjištěno, že spis nezletilé [REDAKCE] a jejího plnorodého bratra [REDAKCE] byl poprvé založen orgánem SPOD při Městském úřadu v [REDAKCE] v [REDAKCE] 2007, kdy byla řešena úprava výchovy a výživy. Jako otec byl uváděn [REDAKCE]. Následně bylo otcovství pana [REDAKCE] k nezletilým popřeno a rozsudkem

Okresního soudu v Benešově, sp. zn. 8C 126/2011, právní moc dne 9. 1. 2012, bylo určeno, že biologickým otcem nezletilých je [REDAKCE], nar. [REDAKCE]. S rodinou byly řešeny převážně hygienické podmínky dětí, jejich fungování ve škole, chybějící vybavení, finanční situace rodiny a poskytování potravinové pomoci, apod. U dětí nebyly řešeny závažné výchovné problémy. Vzhledem k tomu, že se rodinné poměry v období roku 2017 stabilizovaly, děti chodily pravidelně do školy a byly zařazeny do projektu „[REDAKCE]“, byl spis nezletilých vyřazen z evidence. Aktivní spis nezletilé [REDAKCE] na Městském úřadě [REDAKCE] byl znovu založen až dne [REDAKCE] 2021, a to na základě oznámení, které učinila sama nezletilá na policii. I jejich pracovníkům se svěřila, že ji nevlastní otec asi od jejich [REDAKCE] let zneužívá, chce po ní asi každý druhý den sex, dlouho se těmito událostmi trápila, svěřila se i matce, ta jí však nevěřila. Musela se opít, aby dostala odvalu toto oznámit na policii. Svěřila se, že se otčíma bojí, rodiče ji trestají i za banální věci. Bojí se o matku, která je nemocná a neví, co otčím udělá, až se dozví, že podala toto oznámení. I po upozornění na závažnost tohoto oznámení sdělila, že tomuto rozumí a na svém oznámení trvá.

I z usnesení Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 13. 5. 2021, č.j. 0 Nc 3205/2021-12, bylo ověřeno, že nezletilá [REDAKCE] byla v rámci předběžného opatření předána do péče Diagnostického ústavu a Střediska výchovné péče v [REDAKCE], a to po předchozí jednodenní hospitalizaci v Nemocnici [REDAKCE].

Dne [REDAKCE] 2021 se na OSPOD dostavila matka nezletilé [REDAKCE], která v rámci popisu dosavadní situace v rodině mj. uvedla, že při jedné z hádek ji měla dcera informovat o sexuálním zneužití, kterého se na ní měl dopouštět manžel matky pan [REDAKCE]. Matka však informaci nepřikládala žádnou váhu, neboť dcera má k jejímu manželovi dlouhodobě ambivalentní vztah. Při opakované hádce jí měla dcera sdělit, že jí zničí manželství. Matka uváděla, že k neshodám docházelo ohledně zapojování dcery do domácích prací, u které se projevuje puberta.

Dne [REDAKCE] 2021 po návštěvě matky v Dětském diagnostickém ústavu hovořily pracovnice OSPOD telefonicky s nezletilou, tato se dotazovala na možnost svého návratu domů a dále na možnost zpětvzetí trestního oznámení, projevila zájem o doplnění výpovědi, nepopírala však, že by se věc nestala. Sdělila, že v době, kdy vypovídala, byla pod vlivem alkoholu a zřejmě neuvedla všechny podstatné informace. Na závěr pracovnice odboru sociálních věcí považovaly za nutné uvést, že u nezletilé během jednání nezaznamenaly žádné sklony k lhavosti. Od počátku mluví v souvislostech, je schopna hovořit o všech záležitostech týkající se zneužití manželem matky. Vzhledově [REDAKCE] budí dojem, že se jedná o starší dívku.

Z propouštěcí zprávy Nemocnice v [REDAKCE] bylo zjištěno, že při příjmu nezletilé poškozené byly znatelné jizvy na horních a dolních končetinách, jakožto zřetelné příznaky sebepoškozování ostrým předmětem. Nezletilá udávala zneužívání otčímem od [REDAKCE] let, naposledy v [REDAKCE] 2020. Vždy šlo o nedobrovolný pohlavní styk, otčím jí byl protivný, bil ji, proto se později už nebránila. Pacientka byla při rozhovoru i vyšetření plačtivá, rozrušená, ale velmi dobře spolupracující.

Ze zprávy Diagnostického ústavu a střediska výchovné péče bylo zjištěno, že nezletilá [REDAKCE] byla přijata k pobytu dne [REDAKCE] 2021, kde v rámci vstupního psychologického rozhovoru uvedla, že ve stavu podnapilosti podala trestní oznámení na nevlastního otce a vývojem situace byla zaskočena, když řešení v podobě umístění nečekala. Matka považuje výpověď [REDAKCE] za fabulaci, obě se však shodly, že poprvé se o otčímově chování [REDAKCE] zmínila v [REDAKCE] 2020. [REDAKCE] se v novém prostředí chová bez větších nápadností, pravidla a autoritu respektuje, domnívala se, že stažení trestního oznámení by vedlo k návratu do rodiny, což navzdory otčímově přítomnosti pro ni představuje preferovanou variantu. Zároveň však nadále trvá na pravdivosti svého předchozího tvrzení.

Rozsudkem Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 13. 8. 2022, sp. zn. 0 P 23/2015, byla nařízena ústavní výchova nezletilé, pro jejíž výkon byla zařazena do Dětského domova [REDAKCE]. Ze zprávy Dětského domova Pardubice bylo zjištěno, že si nezletilá [REDAKCE] plnila všechny svoje povinnosti, školu a úspěšně zvládla dvě rozdílové zkoušky. Potřebuje být usměrňována, je nutná

kontrola nebo připomenutí. Umí věnovat čas mladším dětem, neváhá pomoci se službou v kuchyni nebo jiným úkolem, při kontaktu se svými vrstevníky se necítí moc jistá, málo si věří. Kritiku přijímá mlčky, neprojevuje žádné emoce. S matkou je v kontaktu přes sociální sítě, je zřejmé, že by měla zájem o narovnání vztahů, matka ji však při návštěvě, která proběhla až na popud sociální pracovnice, sdělila, že na návštěvy nemá čas ani dostatek peněz ji pravidelně navštěvovat. S [REDAKCE] byly řešeny její pozdní příchody z praxe a dále skutečnost, že nepřiznala celou výplatu z praxe a tvrdila, že bude ředitelské volno ve škole, když však později vše priznala.

Předmětnými zprávami má soud za prokázané, v jakých rodinných a sociálních poměrech nezletilá poškozená [REDAKCE] žila, jakým způsobem se její matka postavila k obvinění ohledně chování otčíma a zejména, jakým způsobem a za jakých okolností byla nezletilá poškozená přijata jak do Nemocnice v [REDAKCE], tak poté do diagnostického ústavu a dětského domova, když je evidentní, že se jedná o dívku, která nemá problémy vybočující z problémů jejich vrstevníků. Jedná se o dívku, která dospívá, plní si své povinnosti, je ochotna a schopna pomáhat, přiznat svoji vinu a rozhodně není osobou s projevy, jaké popisuje její matka a otčím. I znalkyně vyhodnotila chování nezletilé poškozené jako chování dívky odpovídající věku a pubertálním projevům včetně přirozené revolty vůči autoritám, zejména vůči matce. Z podrobně citovaných zpráv je zřejmé, že negativně je nezletilá poškozená hodnocena zejména svojí matkou, když tato dokonce u hlavního líčení prohlásila, že již ji doma nechce. Zároveň je zřejmá preference nezletilé [REDAKCE], přes všechny problémy v rodině, do této se vrátit, být zejména s matkou a sourozenci, ke kterým má citový vztah a má je ráda, avšak přesto, že tato její preference nebude splněna, na svém obvinění nehodlá nic měnit, na svých tvrzeních trvá, což utvrzuje nalézací soud v přesvědčení, že obviněním otčíma rozhodně nic nezískala, a to je další indicíí, která svědčí o její věrohodnosti.

18. Svědkyně [REDAKCE] je učitelkou a výchovnou poradkyní na základní škole, kterou navštěvovala nezletilá [REDAKCE]. Od šesté do osmé třídy bylo vše relativně v pořádku, od [REDAKCE] třídy začaly být problémy s chováním [REDAKCE], kdy byla drzá, nerespektovala autority, nechtěla se převlékat a chodit na tělesnou výchovu. V době koronavirových opatření [REDAKCE] nefungovala. O [REDAKCE] rodinných poměrech ví, že nejsou zcela v pořádku, rodinný dům, ve kterém rodina bydlí, není v dobrém stavu, na rodičovské schůzky nikdo z [REDAKCE] rodiny nedocházel. Nevzpomíná si na žádný případ, kdy by [REDAKCE] v něčem lhala, jediným zásadním problémem u [REDAKCE] byla prudká změna chování v deváté třídě.

Ani tato svědkyně rozhodně nezletilou poškozenou nepopisuje jako neposlušné, prolhané dítě, kdy ji učila celý druhý stupeň a známky lhavosti nezaregistrovala ani poté, co se v deváté třídě její chování zhoršilo, což lze opět přičítat nastupujícímu vývojovému stádiu a vymezování si prostoru ve vztahu k autoritám. Soud neopomenul ani přístup rodičů ohledně zájmu o školní výsledky nezletilé [REDAKCE], když na rodičovské schůzky nikdo nedocházel.

19. Svědek [REDAKCE], narozen [REDAKCE], popsal [REDAKCE], kterého zná 4 roky, jako klidného člověka a má za to, že znásilnění či pohlavní zneužití v jejich rodině provést nešlo, protože zná jejich dům a rodinu a bývají tam stále spolu minimálně ve třech osobách. Co on ví, tak nikdy tam nebyl nikdo sám. Někdy u nich přespí, pomáhal jim s rekonstrukcí pokojů. Vztah manželů [REDAKCE] hodnotí jako perfektní, velice pěkný, fungují jako rodina, i sourozenci spolu také vychází. [REDAKCE] byla občas výbušná, s matkou jezdily všude spolu, občas na sebe zvýšily hlas. Vztah [REDAKCE] k otčímovi byl normální, pohádali se třeba kvůli nádobí, jinak vycházeli pohodově. Rodiče měli obavu o svoje děti, proto je do školy vždycky vozívali, jen do [REDAKCE] jezdila [REDAKCE] sama. Tento svědek potvrdil, že si s nezletilou [REDAKCE] psal o sexuálních věcech, u nich doma se s ní pošťuchoval, asi se do něj zakoukala a měl s ní pohlavní styk. Bylo to poté, co ji matka našla u lesa v [REDAKCE], kde měla mít pohlavní styk s nějakým chlapcem. Doma mámě odsekla, že už stejně není panna a že jí rodinu rozvrátí. U toho byl on a celá rodina [REDAKCE]. Hádali se, už neví o čem. [REDAKCE] s ním chtěla mít pohlavní styk ještě předtím, někdy v roce 2020, avšak on nechtěl, neboť tehdy mu říkala, že je ještě panna.

Během roku 2020 se spolu osahávali, i na přirození, nijak se tomu nebránila, v podstatě to vyžadovala, chtěla to všechno vyzkoušet. Osahávali se v obýváku nebo v dětském pokoji, snažili se to maskovat. Po tom [REDAKCE], někdy na [REDAKCE] 2021, k pohlavnímu styku došlo v jejím pokoji na zvýšeném patře, to už panna nebyla. [REDAKCE] odjížděli autem, doma zůstával malý [REDAKCE] a soulož trvala pět až deset minut, než přišel [REDAKCE]. Hned ho slyšel přicházet, protože jim vržou vstupní dveře, bylo to pouze jednou. Potvrdil, že měl zájem o [REDAKCE] tetu [REDAKCE], na kterou [REDAKCE] žártila, napsala jí, že s ní něco má, a proto se s ním [REDAKCE] rozešla. Neví o tom, že by trpěl ureaplazmatickou infekcí.

Výpověď tohoto svědka soud hodnotí ve světle zjištěného jako tendenční se snahou vykreslit rodinu [REDAKCE] v co nejlepším světle a popsat obžalovaného jako klidného člověka. Je však evidentní, že soužití rodiny [REDAKCE] a prostředí, ve kterém rodina žila a bydlela, rozhodně nelze hodnotit superlativy jako perfektní a fungující. Z pořízené fotodokumentace lze doložit nejen uspořádání vnitřních prostor domu, ale zejména jeho „zařízení“. Pokud by byli rodiče tak skvělí a měli perfektní fungující vztah, tak by svoje děti nemohli nechat vyrůstat v tomto nepořádku, když zejména obžalovaný dlouhodobě nechodí do práce, přestože mu jeho zdravotní stav pracovat umožňuje, nedosáhl ani na částečný invalidní důchod, přesto rodina přežívá na sociálních dávkách, když lze přisvědčit, že matka je v posledním období nemocná. Svědek na jednu stranu tvrdí, že v domě a rodině obžalovaného nelze provést znásilnění či pohlavní zneužití, avšak on se s nezletilou [REDAKCE] delší dobu v rodině osahávali, aniž by si toho kdokoli všiml a to i na intimních místech a navíc měli spolu pohlavní styk, když přiznal pouze jeden, tedy minimálně po tuto dobu byli v domě sami a uskutečnit jej tedy šlo.

Přestože se matka nezletilé [REDAKCE] a obžalovaný dozvěděli o osahávání a pohlavním styku nezletilé s osobou, která je starší o víc jak dvacet let, je to jejich rodinný kamarád, postavili se na stranu cizího člověka, tomuto jeho chování nikterak nevyčetli, nadále se s ním čile stýkají, naopak i oni považují za „strůjce“ nezletilou [REDAKCE].

20. Svědek [REDAKCE] umožnil policejnímu orgánu ohledat jeho FB profil [REDAKCE]“, z něhož byla zajištěna komunikace s nezletilou poškozenou a také předložil svůj tablet zn. Huawei, přičemž v něm obsažená komunikace s poškozenou v aplikaci Facebook [REDAKCE] byla z technických důvodů zajištěna formou fotodokumentace. Lze uzavřít, že svědek [REDAKCE] vedl s nezletilou poškozenou rozsáhlou sexualizovanou konverzací. Po trestním oznámení poškozené jí tento svědek opakovaně psal, že tomu nevěří, ona setrvává na svém s tím, že se s ním o tom nechce dále bavit, popisuje, že má psycholožku, o věci musí mluvit, jinak se udusí, jinak umře, že její život stejně nemá cenu. Soud však neopomněl ani na konverzaci tohoto svědka s [REDAKCE] [REDAKCE] tedy matkou nezletilé poškozené, která se v konverzaci o své dceři vyjadřuje pouze pejorativně, hanlivě, znevažuje ji a dle vlastních slov chce očistit hlavně svého manžela a dcera ji už nezajímá.

21. Svědkyně [REDAKCE] je sestrou [REDAKCE]. S nezletilou [REDAKCE] má blízký vztah, mohla se na ni kdykoliv obrátit, hodně jí toho vždy říkala. Z doslechu se dozvěděla, že měl obžalovaný [REDAKCE] sexuálně zneužít. Ona se [REDAKCE] při návštěvách v ústavu na toto ptala a jediné, co jí k tomu řekla, bylo, že je to pravda. Vysvětlovala jí také, že pokud chce z té domácnosti pryč, že jsou i jiné možnosti, a pokud to pravda není, že by to šlo stále odvolat i na to jí řekla, že je to pravda. Bavili se i o tom, proč to neřekla dřív, na to jí sdělila, že se bála, a proto to řekla, až když byla opilá. [REDAKCE] si stěžovala, že ji otčím bil, avšak ona nebyla tohoto nikdy svědkem, avšak potvrdila, že na ni křičel kolikrát i před nimi, když byli na návštěvě. Nikdy nezaznamenala, že by se choval k [REDAKCE] nepatřičně, obžalovaný byl přísný, a to i na kluky, když museli všichni pomáhat. Svědkyně potvrdila, že [REDAKCE] zřejmě na ni žártila kvůli [REDAKCE], který jí jezdil pomáhat s rekonstrukcí. Ona jej však brala jako kamaráda a [REDAKCE] jí psala, že jí přebírá kluka a říkala jí, že se jí [REDAKCE] líbí. Když se na to [REDAKCE] ptala, odpověděl jí, že je na něj [REDAKCE] moc mladá. Se sestrou, matkou nezletilé [REDAKCE], se o obvinění bavila, sestra po ní chtěla, aby [REDAKCE] řekla, že to není pravda, že sama dobře ví, že to pravda není.

I tato svědkyně potvrdila, že nezletilá poškozená nikdy neodvolala obvinění, které učinila na policii, stála si za svým, i když jí teta, se kterou měla blízký vztah, nastínila i jiné možnosti, jak odejít z domu. Také tetě osvětlila, že se k tomu odhodlala až poté, co byla opilá. Svědkyně také potvrdila, jakým způsobem se i zprostředkovaně snažila ovlivnit nezletilou poškozenou její matka, když přes tetu chtěla dosáhnout odvolání obvinění manžela.

22. V Základní škole [REDAKCE] byli vyslechnuti mladší bratři nezletilé [REDAKCE]. [REDAKCE], narozen [REDAKCE], sdělil, že obžalovaného oslovuje táto. Tento se chová z dětí nejlíp ke [REDAKCE], který je nejmladší a je jeho vlastní. Stýská se mu po [REDAKCE], která je v ústavu a neví, proč tam je. Nevšiml si, že by ji doma něco trápilo. Mají rozdělené povinnosti a někdy se [REDAKCE] s rodiči hádá, že neumyla nádobí nebo si neuklidila pokoj. On nejvíc zlobí, proto dostává nejvíc, i sestra občas dostala facku. Potvrdil, že [REDAKCE] chodila někdy s tátou sama na půdu, i [REDAKCE] šel na půdu sám pomáhat, myslí si však, že [REDAKCE] s tátou doma sama nezůstala. [REDAKCE] si vymýšlí a lže, třebaže skončila ve škole dříve a přitom končila dříve. Neví o tom, že by přišla domů opilá, to by se rodiče zlobili. Neslyšel nikdy, že by [REDAKCE] někdy řekla, že mámě zničí manželství. [REDAKCE], narozen [REDAKCE], potvrdil, že mají doma rozdělené povinnosti, a pokud [REDAKCE] poslouchá a dělá nádobí a uklízí si pokoj, tak se k ní rodiče chovají dobře, jinak na ni nadávají a zlobí se, táta jí dal spíše facku než máma. Na půdu chodí za tátou jen on, nepamatuje se, že by tam za ním chodila i [REDAKCE]. On tráví s tátou nejvíc času. Nikdy neslyšel, že by [REDAKCE] vyhrožovala, že mamce rozbije manželství.

Výslech nezletilých bratrů byl proveden s přihlédnutím k jejich věku, když ani jeden z bratrů nevěděl, proč je [REDAKCE] v ústavu a co vlastně policie řeší. Minimálně [REDAKCE] sdělil, že se mu po sestře stýská a není tedy pravdou tvrzení jejich matky, že jim je bez sestry lépe a nechtějí ji navštěvovat. Popsali rozdělení povinností v rodině, když oba potvrdili, že mezi výchovné metody rodičů patří křik i fyzické trestání. Žádný z nich si však nevšiml, že by se obžalovaný choval k sestře nějak nevhodně v sexuální oblasti, zároveň však ani jeden nezaregistroval a nikdy neslyšel, že by [REDAKCE] vyhrožovala matce zničením manželství, když toto tvrdí pouze jejich matka a údajně měl toto slyšet svědek [REDAKCE], když tento dokonce tvrdí, že u toho měla být celá rodina, což se evidentně nezakládá na pravdě, neboť toto by si bratři nezletilé poškozené jistě zapamatovali, když sprosté nadávky registrovali a tyto jim neunikly.

23. Svědek [REDAKCE] je biologickým otcem [REDAKCE] a s [REDAKCE] má dobrý, přátelský vztah. Při návštěvách v [REDAKCE] se [REDAKCE] procházková projevovala úplně normálně, ví, že jí bylo vyčítáno ze strany rodičů, že jí dlouho trvá umývání nádobí v kuchyni. [REDAKCE] se mu zdála pouze taková pomalejší a asi není nějak moc chytrá. Od té doby, co začala dojíždět na učiliště do [REDAKCE], tak ji občas potkával na nádraží nebo u Kauflandu, kde se pohybovala ve společnosti party zhruba stejně starých dětí. Všiml si, že kouří, jednou ji potkal s lahví alkoholu, viděl ji objímat se s nějakým klukem, někdy jej pozdravila, někdy dělala, že jej nevidí. Kontaktovala jej [REDAKCE] s tím, že jeho telefonní číslo dala nějaké advokátce kvůli svědectví a ptala se, zda je ochoten svědčit. Nebavili se však o tom, co by měl říkat. Z obvinění ze sexuálního obtěžování je překvapen.

Tento svědek jen okrajově potvrdil povinnosti nezletilé poškozené v rodině a stesky rodičů na její pomalost, když ji potkával v době studia na učilišti se svými vrstevníky.

24. S ohledem na tvrzení obžalovaného a jeho manželky, že obžalovaný prakticky nemohl být v domě sám s nezletilou [REDAKCE] resp. zcela minimálně, bylo ze zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení [REDAKCE] zjištěno, že [REDAKCE] byla zaměstnána v době od [REDAKCE] 2018 do [REDAKCE] 2018 v [REDAKCE] strojárnách na hlavní pracovní poměr, v době od [REDAKCE] 2018 do [REDAKCE] 2018 v Albertu Česká republika, s. r. o. na dohodu o pracovní činnosti, v době od [REDAKCE] 2019 do [REDAKCE] 2020 u České pošty, s. p. na dohodu o pracovní činnosti. Pracovní neschopnost měla od [REDAKCE] 2018 do [REDAKCE] 2019 a invalidní důchod [REDAKCE] stupně jí byl přiznán od [REDAKCE] 2021. Z těchto údajů je zřejmé, že v předmětném období, tedy po [REDAKCE] narozeninách nezletilé poškozené [REDAKCE], tedy po [REDAKCE] 2018 její matka byla

jednak zaměstnána na hlavní pracovní poměr a poté měla uzavřeny dvě dohody o pracovní činnosti a tedy zcela evidentně se v době, kdy práci vykonávala, doma nemohla nacházet. Pokud bylo rodinou zajištěno, že od [REDAKCE] roku 2020 již s otčímem nikdy nezůstávala sama, tak tomuto lze přisvědčit, když však se tak dělo až poté, co se s jednáním otčima svěřila své matce a byť jí tato údajně neuvěřila, již ji s otčímem samotnou nenechala a tento se dle výpovědi nezletilý, již od tohoto data žádného dalšího sexuálního útoku nedopustil.

25. Dne [REDAKCE] 2021 se nezletilá poškozená [REDAKCE] podrobila gynekologickému vyšetření a z lékařské zprávy bylo ověřeno, že udává zneužívání od 10 let, poslední událost v [REDAKCE] 2020, jako zneužívající osobu uvedla otčima. Pohlavní styky označovala za nedobrovolné, nechráněné, při rozhovoru byla plačtivá, ale velmi dobře spolupracující. Při vyšetření nebyly zjištěny známky čerstvého traumatu, poškozená není panna. Její další vyšetření proběhlo dne [REDAKCE] 2021, z výsledků odebrané kultivace vyplynula přítomnost ureaplasmy.

26. K urologickým problémům, na které poukazoval obžalovaný, byly shromážděny lékařské zprávy a ze zdravotního záznamu [REDAKCE], urologické ambulance, ze dne [REDAKCE] 2021 bylo zjištěno, že první návštěva obžalovaného proběhla v ambulanci dne [REDAKCE] 2018 kvůli problému s prostatou, projevující se u pacienta problémy s močením a nepříjemná citlivost varlat. Při druhé návštěvě dne [REDAKCE] 2018 proběhla kontrola výsledků dalších vyšetření (ultrazvuk ledvin, PSA - prostatický specifický antigen), kde nebyla shledána patologie. Další kontrola měla proběhnout po dobrání předepsaného léku na prostatu – [REDAKCE] za 3 měsíce, pacient se však nedostavil. Dne [REDAKCE] 2018 proběhl pouze telefonický kontakt s pacientem o výsledku krevních testů. Erektce s pacientem řešena nebyla, protože pacient sám na tento problém neupozornil, nebyl předmětem urologického vyšetření a nemohl být ani léčen. Předepsané léky mohou dočasně způsobovat tzv. retrográdní ejakulaci, tj. stav, kdy se ejakulát uvolní do močového měchýře a je pacientem posléze vymočen. Dle zkušenosti lékaře, však, ale užívání tohoto léku na sexuální chování a erekci vliv nemá. Obžalovaný se dále podrobil venerologickému vyšetření, při němž byla zjištěna pozitivita ureaplasmy, jak bylo zjištěno ze zprávy Nemocnice [REDAKCE] o ambulantním vyšetření ze dne [REDAKCE]. Dle sdělení Nemocnice v [REDAKCE] jde o bakterii, která patří mezi běžné součásti genitální flóry mužů i žen, lze ji najít u většiny sexuálně aktivních pacientů. Infekce ureaplasmaty se může projevit jako zánět močové trubice s výtokem či zánět nadvarlat u mužů, zánět děložního čípku, zánětlivých onemocnění vejcovodů a děložní sliznice, zánět kloubů. Většina sexuálně aktivních jedinců bývá kolonizována asymptomaticky, přenos je převážně genito-genitální či oro-genitální.

Ze zprávy praktické lékařky obžalovaného se mj. uvádí, že v [REDAKCE] 2020 se dostavila manželka obžalovaného s žádostí o léky na potenci s tím, že potíže trvají asi 2 roky. Doporučeno bylo komplexní vyšetření, předepsán lék na [REDAKCE]. Při preventivní prohlídce v [REDAKCE] 2020 udával pacient prodělaný zánět varlat v roce 2018, lékařskou zprávu však nedodal.

Nález infekce ureaplasmaty u obžalovaného a u nezletilé poškozené, což je bakterie, která je součástí genitální flóry sexuálně aktivních jedinců, pouze dokresluje skutečnost, že tyto jedinci byli sexuálně aktivní a mohlo dojít k vzájemnému přenosu této bakterie při sexuálních aktivitách, které spadají do posuzovaného období. Zároveň je zřejmé, že se obžalovaný s problémy s erekcí neléčil, s těmito problémy lékaře nenavštívil, když krátkodobě užívaný předepsaný lék na prostatu, pokud byl vůbec užíván, nemá na sexuální chování žádný vliv. Pokud však manželka obžalovaného u praktické lékařky uváděla, že má obžalovaný potíže s pohlavním stykem, v předmětném období, které ona v [REDAKCE] roku 2020 uvádí, tak uváděné období zapadá do posuzovaného období, kdy mělo docházet k sexuálním stykům jejího manžela s nezletilou poškozenou.

27. S ohledem na charakter projednávané trestné činnosti byl obžalovaný v přípravném řízení znalecky zkoumán a ze společného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie, sexuologie a výslechu znalce doc. [REDAKCE], [REDAKCE], bylo zjištěno, že u obžalovaného nebyla zjištěna žádná forenzně významná duševní porucha

či choroba ani sexuální deviace. Pokud se stíhaných deliktů dopustil, pak jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti byly tempore criminis plně zachovány. Jeho pobyt na svobodě není pro společnost nebezpečný, ochranné léčení není indikováno. Obžalovaný se podrobil falopletyzmografickému vyšetření se závěrem výrazně podprůměrné reaktivity v testové situaci. V základních sestavách obžalovaný nereagoval ani podprůměrnými pozitivními reakcemi na žádné objekty. Pozitivní reakce se vyskytly až na heterosexuální erotické objekty s dospělými ženami a muži, také při lesbických podnětech s dospělými ženami a též na obnažený dospělý ženský genitál. Přes tuto sníženou reaktivitu penisu obžalovaného je schopen erekce při intenzivní erotické předeře před pohlavním stykem, ostatně toto potvrzuje obžalovaný i jeho manželka. Znalec sice uvedl, že se obžalovaný řadu roků léčí pro benigní hyperplazii prostaty a užívané medikamenty snižují potenci a sexuální výkonnost, což však pohlavní styky nevylučuje. Z lékařských zpráv je však zřejmé, že se obžalovaný rozhodně „řadu roků neléčí“, neboť navštívil urologa pouze dvakrát a předepsanou medikaci užíval, pokud ji vůbec řádně užíval, krátkou dobu – viz předchozí odstavec odůvodnění rozsudku. Dle závěrů psychologického vyšetření se jedná o jedince intelektově průměrného, jeho osobnost je jednodušší, avšak bez výraznějších anomálií, bez zjevných známek citové či sociální maladaptace. Ovládnutí agresivity a sexuality byly znalcem označeny za nenarušené, jeho reakce na zátěžové situace jsou, dle vlastního sdělení obžalovaného, vyrovnané, neagresivní a převažujícími psychologickými obrannými mechanismy jsou jednoduchá racionalizace a prosté popírání. Eventuální prognóza dalšího vývoje a možnost resocializace bude zhoršena především jeho postojovou uzavřeností – popírání, absence pocitů viny.

28. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, v souladu se zásadou § 2 odst. 6 tr. řádu a dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním pod bodem 1 naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť filmové pornografické dílo zpřístupňoval dítěti, zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku, neboť vykonával soulož s dítětem mladším patnácti let a jiným způsobem je pohlavně zneužil a spáchal čin na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu; pod bodem 2 naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal čin souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, na dítěti, na dítěti mladším patnácti let.
29. Ze zjištěného má soud za prokázané, že obžalovaný se minimálně v období od [REDAKCE] 2018 do [REDAKCE] 2020 dopouštěl přímých sexuálních ataků vůči své nevlastní dceři [REDAKCE], narozené [REDAKCE], podrobně popsanych ve výroku rozsudku, což se plně odrazilo v právní kvalifikaci jeho jednání uvedené výše. Je nepochybné, že jako manžel a dlouhodobý partner matky nezletilé její věk znal, neboť s ní sdílel společnou domácnost a zároveň se podílel na její výchově. Oproti obžalobě bylo skutkově popsáno jednání obžalovaného pod dvěma body, neboť soud má za to, že jednání v obžalobě popsané pod body 1 a 2 nelze rozdělovat, úzce spolu souvisí a bezprostředně na sebe navazuje (nyní pod bodem 1 výroku rozsudku). S přihlédnutím k dlouhodobosti zcela nevhodného a nepřipustného jednání obžalovaného a sexuálních ataků vůči nezletilé poškozené, došlo k časové úpravě ukončení posuzovaného jednání, neboť právě s ohledem na dlouhodobost a věk nezletilé poškozené, tato nebyla schopna zcela jednoznačně určit, ve kterém období, jaké nevhodné jednání obžalovaného skončilo či začalo, když posuzované jednání začíná v období po třináctých narozeninách nezletilé poškozené, která se začíná vyvíjet v ženu, obžalovaný si jí začíná všimnat jako sexuální objekt, umožňuje ji sledovat pornografická videa zobrazující soulože dospělých osob, osahává ji na prsou a na zadku, postupně v ní vzbuzuje zájem o pohlavní styk, což se i stane a nezletilá poškozená

vysloví přání toto zkusit a obžalovaný s ní vykoná ve dvou případech oboustranně dobrovolnou soulož. Zcela jistě lze uzavřít, že toto jeho jednání, byť založeno na dobrovolnosti nezletilé poškozené, je zcela nepřipustné a ohrožující její mravní vývoj, neboť ji k nemravnému životu obžalovaný přímo svým jednáním, sváděl. Objektem trestného činu pohlavního zneužití podle § 187 je mravní a tělesný vývoj dětí. Jde o důslednou ochranu všech osob mladších patnácti let před jakýmkoli útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost, toto ustanovení chrání tyto děti před nepřipustnými zásahy do jejich pohlavní sféry, byť by se mělo jednat o “dobrovolnost” či dokonce o jejich iniciativu, když je právě na straně obžalovaného, zda jednání uskuteční či nikoliv, když je to právě on – dospělý, zkušený, podílející se na výchově, brán jako rodič a autorita, který má dítě usměrnit a předmětné jednání nedopustit. Nezletilá poškozená však uvedla, že po druhé souloži již rozhodně s otčím pohlavně žít nechtěla, odmítala pohlavní styky, dávala toto obžalovanému jednoznačně najevo, jak slovním odmítáním, tak odstrkováním. Obžalovaný si byl jednoznačně vědom toho, že následné pohlavní styky již rozhodně nejsou dobrovolnými, naopak k pohlavním stykům nutil nezletilou poškozenou násilím, byl srozuměn s tím, že nezletilá [REDAKCE] tyto praktiky odmítá.

30. Výpověďmi obžalovaného, matky nezletilé poškozené a dalších svědků si bylo možno udělat obrázek o fungování této rodiny, o tom, v jakém prostředí rodina žila, jakým způsobem a jakou měrou se jednotliví členové podíleli na fungování rodiny, když bylo jednoznačně prokázáno, že v posuzovaném období měl obžalovaný rozhodně časový i místní prostor posuzované jednání uskutečnit. Zásadním usvědčujícím důkazem je výpověď nezletilé poškozené [REDAKCE], když soud nemá pochybnosti o její věrohodnosti, a to s ohledem na všechny okolnosti, které jsou podrobně rozebrány výše - za jakých došlo k podání trestního oznámení, jakým způsobem o chování otčima opakovaně vypovídala, jaké podrobnosti těm několika málo osobám, kterým se svěřila, sdělila a to i s přihlédnutím k přiznání vlastní prvotní iniciativy, když ne nepodstatnou je skutečnost, že přestože se chce domů vrátit, má nadále citový vztah ke své matce a svým bratrům, obvinění na obžalovaného neodvolala, naopak jak v procesně použitelné výpovědi, tak v následné komunikaci s různými osobami, a to jak sociálními pracovníky, rodinnými příslušníky či kamarády, chování otčima, které popsala, neodvolala, přestože ji projednávání sexuálních ataků otčima nepřineslo nic pozitivního - je v dětském domově, kde být nechce, musela opakovaně vypovídat, účastnit se znaleckého zkoumání. Právě, s ohledem na závažnost zjištění učiněných z její výpovědi, byla navíc znalecky zkoumána, když závěry znalkyně jsou rozebrány v odstavcích 10, 11 odůvodnění rozsudku a naprosto korespondují se závěry, které si o věrohodnosti této nezletilé svědkyně, učinil nalézací soud a jsou jednotlivě rozebírány výše. Jednoznačně a bez pochybností soud uzavřel, že výpověď nezletilé poškozené je popisem reálně se uskutečňovaných událostí a je popisem jednání, které vůči její osobě prováděl právě obžalovaný a žádná jiná osoba, a to ani naznačovaný svědek [REDAKCE].
31. Obžalovaný tedy v počátku posuzovaného jednání zpřístupňoval dítěti filmové pornografické dílo. Trestní zákon sice pojem pornografického díla nedefinuje, avšak toto lze charakterizovat tím, že zvláště intenzivním a vtíravým způsobem zasahuje a podněcuje sexuální pud, překračuje podle převládajících názorů ve společnosti uznávané hranice sexuální slušnosti, uráží neakceptovatelným způsobem cit pro sexuální slušnost, vyvolává pocit studu. Pornografická díla obžalovaného rozhodně způsobují morální pohoršení osobám s běžným cítěním. Rozhodně se nejedná o zobrazení nahého lidského těla v přiměřené situaci, i z kontextu je zřejmé, že se nejedná o „díla“ sloužící k vědeckým, uměleckým či osvětovým cílům. Obžalovaný pornografické snímky, když je sám takto nazývá, popsal s tím, že se jednalo o klasickou soulož heterosexuálního páru, a nezletilé poškozené po jejích třináctých narozeninách tato díla rozhodně zpřístupňoval, když jí umožnil tato videa sledovat, a to zcela vědomě – viz mj. odstavec 3 odůvodnění rozsudku.
32. Za pohlavní styk se podle konstantní judikatury považuje jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného nebo odlišného pohlaví. Jde tedy o soulož, pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží – sem např. patří orální pohlavní styk, anální

pohlavní styk – tedy při jeho realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože, avšak za pohlavní styk se považuje i pouhé osahávání ženy na prsou, ohmatávání genitálií a podobně. Z chování obžalovaného je nepochybné, že se dopustil intenzivního zásahu do pohlavní sféry nezletilé poškozené, kterou nejenom osahával přes i pod oblečením, na prsou a na zadku, avšak vykonal s ní i soulož, když později ji k pohlavnímu styku donutil násilím a čin spáchal jak soulož, tak jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, když se jedná o orální a anální pohlavní styky. Zločinu znásilnění se dopouštěl jednak v době, kdy nezletilé poškozené ještě nebylo patnáct let, avšak i poté, co tento věk přesáhla, a to až do [REDAKCE] 2020, kdy měla hádku s matkou, která ji obvinila, že měla pohlavní styk s přítelem a této sdělila, že s tímto klukem rozhodně nespala, avšak je zneužívána otčímem. Od tohoto data tedy k žádným sexuálním atakům obžalovaného vůči nezletilé poškozené již nedošlo a až od tohoto data bylo rodinou zajištěno, že s otčímem nikdy nezůstala sama doma. Proto byl časový okamžik spáchání skutků ukončen právě tímto datem, kterým si je nezletilá poškozená jistá. (S ohledem na tuto skutečnost, tedy na časovou úpravu konce posuzovaného jednání, soud neukládal souhrnný trest ve vztahu k trestnímu příkazu Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 12. 3. 2020, č.j. 2 T 44/2022-48, který byl obžalovanému doručen dne 7. 4. 2020.)

33. Jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka všech posuzovaných přečinů a zločinů a jako forma zavinění byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn (duševní stav obžalovaného a jeho přičetnost jsou rozebrány v odstavci 27 odůvodnění rozsudku, když je plně trestně odpovědným).
34. Objektem posuzovaných přečinů a zločinů je právo člověka na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě, tedy zájem na ochraně lidské důstojnosti a rozhodovací svobody osoby v sexuální oblasti, ochraně dětí před sexuálním zneužíváním, zájem na zdravém populačním vývoji a na zdravém mravním, citovém a tělesném vývoji nezletilých osob.
35. Společenská škodlivost trestné činnosti obžalovaného je mimořádně vysoká, když bylo zohledněno, že se obžalovaný dopouštěl trestné činnosti po delší dobu, opakovaně, mnoha způsoby, na různých místech v domě, kde rodina bydlela, zneužil své odpovědnosti osoby, která se podílela na výchově nezletilé, zneužil své autority a svého vlivu, své fyzické konstituce včetně obav z fyzického trestání při výchovném působení na nezletilou poškozenou.
36. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných přečinů a zločinů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadního způsobu života i k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl k jeho postoji k trestným činům v trestním řízení. Obžalovaný je osobou, která má celkem šest záznamů v rejstříku trestů, když přihlížet z důvodu amnestie, osvědčení se ve zkušební době podmíněného odsouzení, či výkonu alternativního druhu trestu, lze pouze ke dvěma z nich. Byl opakovaně odsuzován pro různorodou trestnou činnost, doposud však nikoliv mravnostního charakteru. Jsou však zjevné jeho sklony k nerespektování pravidel, etických i zákonných norem.
Povaha a závažnost trestných činů jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činy dotčen, způsobem provedení činů a jejich následky, okolnostmi, za kterých byly činy spáchány, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem, což je vše rozebráno podrobně výše. Soud musí při stanovení druhu a výměry trestu hodnotit také polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a 42 tr. zákoníku, když polehčující okolnosti prakticky zcela absentují a z přitěžujících okolností lze zdůraznit, že spáchal trestný čin využívaje závislosti a podřízenosti poškozené, zneužil svoji osobu vychovávajícího člena rodiny, své autority, spáchal více trestných činů, když některé ze skutečností, zejména ve vztahu k nezletilé poškozené, jsou již znakem skutkových podstat jednotlivých trestných činů a nelze k nim tak přihlížet opakovaně.

37. Soud dále přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele - když znalec uzavřel, že možnosti jeho resocializace jsou zhoršeny především jeho postojovou uzavřeností, když nadále jednání popírá a absentují jakékoliv pocity viny - a po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr. zákoníku soud uzavřel, že na obžalovaného lze působit pouze uložením trestu odnětí svobody v jeho nepodmíněné formě, ukládaného podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku, navíc ukládaného za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku jako trest úhrnný, tedy mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby - v trvání šesti let (trestní sazba nejprísnějšiho zločinu - v trvání pět až dvanáct let). Za splnění podmínek § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou.
38. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit nezletilé poškozené [REDAKCE] nemajetkovou újmu za způsobené duševní útrapy ve výši [REDAKCE] Kč, když podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla tato nezletilá poškozená se zbytkem svého nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Tento nárok odůvodnil opatrovník nezletilé poškozené tím, že jednáním obžalovaného došlo vzhledem k věku a bezbrannosti poškozené k zásadnímu porušení jejich práv na ochranu osobnosti, zejména ve smyslu § 81 a násl. občanského zákoníku. Došlo i k porušení práv poškozené dle článku 7 a 10 Listiny základních práv a svobod. Je nepochybné, že má nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích podle ustanovení § 2956 občanského zákoníku. Došlo u poškozené k předčasné sexualizaci, je narušena důvěra v nejbližší okolí, do budoucnosti se mohou projevit problémy v navazování hlubších mezilidských vztahů, zejména partnerských. Chování poškozené vykazuje neurotické rysy, vše úzkostně prožívá a díky jednání obžalovaného přišla o domov, matku a sourozence. Opatrovník navrhl, aby byla poškozené přiznána náhrada nemajetkové újmy v penězích ve výši 250 000 Kč společně se zákonným úrokem z prodlení od právní moci rozsudku do zaplacení.
39. V daném případě došlo k zásahu do osobnostní sféry poškozené, a to za účinnosti nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., proto je třeba z této právní úpravy vycházet. Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a 82 občanského zákoníku, kdy tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv, kdy podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 občanského zákoníku je pak zakotveno právo člověka, jehož osobnost byla dotčena domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.
40. S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kdy v adhézním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiucněním a zadostiucnění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tuto upravuje § 2955 občanského zákoníku, a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. Pokud jde o způsob a výši přiměřeného zadostiucnění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, jimiž jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci a vezme se v úvahu i obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala (viz § 2957 občanského zákoníku).

V této souvislosti není třeba provádět žádné další důkazní řízení, když podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu dovodit, jsou obsaženy již v trestním spise.

Z těchto shora uvedených důvodů je tedy třeba, aby soud nejprve zkoumal, zda poškozená utrpěla nemajetkovou újmu, která vznikla poškozené v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, posuzuje, zda

dosahuje takové intenzity, kdy se již nejedná o postačující jen odčinění přiměřeným zadostiučiněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už má poškozená nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.7.2014, sp.zn. 6 Tdo 347/2014).

O snížení důstojnosti poškozené osoby půjde tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, ve které k zásahu do osobnostních práv došlo, jakož i s přihlédnutím ke konkrétní poškozené osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, spočívajícího ve snížení její důstojnosti, pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozeného (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 7.10.2009, sp.zn. 30 Cdo 4431/2007). Tyto podmínky lze v tomto konkrétním případě nepochybně dovodit, neboť se jedná o zásah do pohlavní sféry poškozené, která byla nezletilá, následným útokům obžalovaného se pokoušela bránit, a to jak slovně tak fyzicky, přesto se jí nepodařilo ubránit, jakož i o zásah do její osobní integrity v důsledku necitlivého a násilného chování obžalovaného, které působilo na poškozenou, což by v obdobných případech stejně úkorně a ponížene vnímala každá jiná osoba stejného věku a postavení.

V dané věci soud dospěl k závěru, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2, § 2956 a § 2957 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním obžalovaného, který výrazným, závažným, nepřijatelným a nevhodným způsobem zasáhl do pohlavní sféry nezletilé poškozené, došlo tím i k hrubému a zavrženíhodnému zásahu do jejích základních práv, jako jsou lidská důstojnost, soukromý a rodinný život, a to ve smyslu čl. 1 a čl. 10 odst. 1, 2 Listiny základních práv a svobod. V daném případě se jednalo o zásah do osobnostních práv poškozené, který byl závažný, a nepochybně tím došlo ke snížení její důstojnosti ve značné míře, přičemž zjevně není postačující morální zadostiučinění.

S ohledem na shora uvedené je patrné, že ze strany obžalovaného tak došlo k významnému zásahu vůči osobnosti nezletilé poškozené. V daném případě šlo o úmyslné jednání a zavrženíhodné jednání značně narušující osobní integritu poškozené, což se projevilo v tom, že poškozená dané jednání vnímala jako nevhodné, byl to pro ni nepříjemný zážitek, v rodině nenašla zastání ani poté, co se svěřila s chováním svého otčima matce.

V této souvislosti je třeba zmínit i fakt, že závažnost zásahu obžalovaného do osobnostní integrity poškozené, a tedy i závažnost a rozsah nemajetkové újmy jí způsobené, vyjadřuje již samotný fakt, že skutek obžalovaného byl kvalifikován jako několik trestných činů, a to přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku, přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Svůj význam pak má i sekundární újma, která poškozené vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti, tedy důsledky tzv. sekundární viktimizace, neboť byla nucena se podrobit úkonům trestního řízení, opakovaným výsledkům a pohovorům, znaleckému zkoumání, když nelze pominout fakt, že byla umístěna v dětském domově, matka ji nenavštěvuje, ztratila o ni zcela zájem a přišla i o kontakt se svými bratry.

Vzhledem k tomu, že u nezletilé poškozené nepochybně ze shora uvedených důvodů vznikla nemajetková újma, kdy došlo k výraznému zásahu do její osobnostní sféry, je na místě přiznat jí právo na náhradu této vzniklé nemajetkové újmy v penězích, přičemž s ohledem na dosavadní judikaturu, která se postupně vyvíjí, se pak jeví jako odpovídající výše 150 000 Kč.

Tato částka odpovídá nejenom okolnostem, za kterých došlo k hrubému porušení základních práv poškozené, ale jeví se jako souladná i s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality) neboli spravedlivé únosnosti. Tato zásada z pohledu obžalovaného znamená, že opatření přinesená v podobě omezení základního práva obžalovaného se nesmí dostat do nepoměru

s užitek, který byl omezením základního práva dosažen. Z tohoto pohledu proto uložené opatření obstálo v testu proporcionality a nezatěžuje obžalovaného nadměrně, resp. zatížení není pro něj neúnosné. Pochopitelně lze předpokládat, že přiznanou částku nebude obžalovaný schopen uhradit jednorázově, nicméně je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby obžalovaný, s ohledem na všechny okolnosti případu, byl zatížen finanční povinností ve prospěch nezletilé poškozené po určitou část svého života.

Vzhledem k tomu, že poškozená požadovala vyšší částku na náhradu nemajetkové újmy, byla ve zbytku svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do osmi dnů od doručení opisu rozsudku, a to u Krajského soudu Hradec Králové - pobočka Pardubice. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud Praha. Práva odvolání se nemůže domáhat ta osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná podat odvolání pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený může požádat o vyznění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 22. června 2022

Mgr. Anna Sobotková v. r.
předsedkyně senátu